

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 219. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401486608/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

»Udfæld imod ham, og gjorde sig stolt af at have, som han troede, fignet [Hr.] »Wessel som Digter, siden den Visé, han havde gjort, havde samme Omgræd som Hr. Wessels».

A. B. Boye, der har meddeelt Gravskriften i en meget forvansket Text, finder paa den forvirrede Overskrift »Gravskrift over en heel Familie», og kalder Dattøren »salige»; men alle tre Børn overlevede Wessel, der saaledes ikke vel kunde forfatte Gravskrift over »hele Familien». Den her meddelte Text er nærmest taget af en Opskrift i: Hundrede og tiye Historier og Indfæld, Kbhvn. 1794 Side 43 flg.

Side 158.

II.

Gravskriften over O. G. Meyer er meddeelt af Nyerup, D. Digtek. Historie under Christian VII, Side 167 flg. Ved en aabenbar Skjødskensind lydte den tredje sidste Linie hos Nyerup:

Og sidder nu i Helveds Grube,

hvilken derefter gaar igjennem Boyes, P. L. Møllers og alle nyere Udgaver af Wessel. Nærværende Udgiver har forandret det til: Og sidder her i Helveds Grube.

Aldre Gællemerand A. W. Bornemann har fortalt nærværende alle Digs historiske Antebing, der endnu forholder dens comiske Betydning. Nærlig i Aaret 1775, da Norske Selskab havde udgivet første Hefte af sine Poetiske Samlinger, skulde dens Forand O. G. Meyer overbringe Arveprindsen et Exemplar af Skriften, og Medlemmerne havde forsamlet sig i Selskabets Locale i Sværtgaden, hvor Meyer skulde bringe dem Beretning om Audiensen. Men Meyer udblev den ene Time efter den anden, og enkelte Medlemmer begyndte at gjætte paa, at han havde besøgt Sottiser som han pleier — da tog et Medlem Versprotocollen frem, begyndte paa en Kjømpevisé om Helleden Meyer og hans Tog til Arveprindsen, og fortalte, hvorledes Meyer var bleven afvist fra Audiensen, hvoril han havde indslæet sig med Støvle paa den ene Fod. Et andet Medlem tilføiede et nyt Vers, der lod Meyer have glemt Bogen, da han kom tilbage til Audiensen. Et tredje Medlem fortsatte Visen med en Skildring af Audiensen, hvori den ulykkelige Overbringer af den gjæmte Bog bukkede saa ofte og saa dybt for Prindsen, at hans Pidskeparvæ faldt af Hovedet og hørnsnappedes af Prindsens Vinespiller. Da to andre Medlemmer endnu lavde tilføiede to Vers med nye Sottiser af Meyer, og Turen kom til Wessel, afsluttede han Kjømpevisen med det her anførte Vers, hvori den episke Tone pludselig afbrydes af den dramatiske, og den gode Meyer tiltaler Læseren fra Helveds Grube i første Person.

Side 150.

IV.

Meddeelt af P. L. Møller, Figur 1812 Spalte 211.

V.

Den berømte Skuespiller Geert Londemann (død den 8de Marts 1753, 54 Aar gammel), en af vort Theaters berømteste Comikere, glimrede især i de hølbergske Comedier. Til Benefice for hans Ekte opførtes »Kjærlighed uden Strempere den 26de April 1773 (syvende Gang).

Skuespiller Frøderich Schwartz udbredte den første Aargang af sin Lommeclog for Skuespil-Yndere (1784) med Londemanns Portrait som Titeltæppe, og Wessel, anmodet om at forsyne Portraitet med Indskrift, skrev nærværende

to Linier (vel i Efteraaret 1783), hvis slaaende Idee Fasting og Baggeseu benyttede ved Wessels egen Død. Fasting skrev:

Ved Wessels Død.
Skue Wessels Grav, og Glædens Tempel øde!
Skue Læter selv i Grænd forl dens Facer øde!

men Baggeseu de to helige Linier:

Græs smætted ham i Smil, naar Wessels Læne bød,
Og Glædens Smil forsvandt i Tæser ved hans Død.

Under Digterens Portrait.

Side 189.

Anledningen til dette Distichen var Schwartz' Anmodning til Digteren om en Indskrift til hans eget Portrait, der findes i anden Aargang af Lommebogen for Skuespyndere (sd'som 11te Februar 1785), og al Abrahamson er erklæret for det meest ligende Portrait af Digteren (Lærde Efterretninger 1790, Side 128).

Wessel skrev i den Anledning (vel i Efteraaret 1784) følgende aabne Billel til den unge Baggeseu, som af denne opbevarede »Eig en kjær Reliquie«:

je me vois privé par un destin — Diantre soit du destin qui
m'empêche de jouir aujourd'hui du plaisir de Votre Compagnie — Vous
ecrire est pourtant, de certaine Façon, Vous parler, je demande Votre
Critique sur deux lignes lites dans ce moment pour être mises sous le
portrait de ma petite Personne, que Mr. Schwarz fait graver. Il m'a
enjoint de faire le mien. Pour ne dire ni du bien ni du mal de moi-même,
j'ai composé celui qui suit:

Ean syntes født til Bagateller,
Og noget stort han blev ey heller.

ipse fecit.

Voilà, je crois de la Vérité. j'en pouvois peut-être avoir de plus avanta-
geuses; mais je laisse ce Soiu à la Postérité, dont, Dieu me le pardonne!
je me moque.

Vale, et vive
amico Wessel.

Udgivne af 1787, der altid skulde konstic, have gjort Wessels Distichen til en »Gravskrift, og som saadan figurerer det i alle Udgaver. Wessels her meddelte mærkværdige Billel er nøiagtigt aftrykt i Jens Baggeseus Biographie ved August Baggeseu, første Hefte 1842, Side 62 ff. Siden den Tid have vi faaet fire nye Udgaver af Wessel, men ingen af disse Udgaver have kjendt Baggeseus Biographi eller Wessels Brev.

Digterens Gravskrift over sig selv.

Rahbek har forandret den første Linie:

Han and og drak, var aldrig glad

til:

Han uden Drik var stelden glad.

fordi Digteren ikke med Sandhed kunde omtale sig som »Æder« (Soldinske Udgave, Fortale); men denne Forandring, der hos Rahbeks Eftermand har